

AIGUA DOLÇA: UNA LECTURA REFRESCANT

Aigua dolça, un poemari de Cinta Mulet, ret, en paraules de l'autora, "homenatge al nostre planeta Terra que ens manté a pesar de tot" i, potser desconfiant del món dels adults, encarrega als xiquets "que sàpiguen conservar-lo". D'aquí el subtítol que també presenta el volum: 'Poesia per a xiquets'.

La dolença que evidencia l'expressió 'a pesar de tot' ve a ser el contrapès de l'inventari exhaustiu de bondats que el planeta ens ofereix i que l'autora glossa, circumscriu a móns imaginaris, descriu, personifica, compara... a cada vers, a cada poema. És doncs natural que hi trobem moixons, caragols, cavallets de mar, boscos, ametllers, vents, arbres, cavalls, papallones, ratolins, estrelles, cels... sense oblidar les persones com la iaia, la veïna vella, el caganí, el pagès, el paleta, el mariner...

I l'autora ho fa emprant tots els ressorts que el llenguatge literari posa a la nostra disposició. Així, escriu des de la reflexió, poemes com l'íntitulat 'Com un arbre revessat creix l'home' que diu: *Com un arbre revessat creix l'home. / Pels pèls penjat, cap per avall, penjat / al clot del vent, com un bancal, / arrels / que es veuen créixer. / Colors / a unes hores que el sol encén / i paraules que salten d'un arbre; / amb la set de fulles verdes / unes mans pengen / d'escorça, sang i febre, / i històries que no s'entenen, / dibuixos / que passen descolorits per l'aire: / rodamón sense branques.*

O d'altres que són ben bé un joc proper al món de la literatura popular amb un dring que resulta, diguem que audible, que és molt del seu gust i d'entre els quals ens agrada anotar, tot recordant l'eco llunyà de cançons de la nostra infantesa, el següent: "Veig un cavall a la vall, vall!, / menjant a la riba fenàs, nas!, per un camí puja un pollí, lli!, i li pega un mos al nas, nas! // -Què fas- li diu ell, si ets un capoll, poll!, / i encara no has sortit del clafoll, foll! // El foll pollí per un camí, al pas d'un nas / sense cavall, per un mos a un clafoll / com un capoll que riu i baixa avall. // Com el capoll que naix d'un poll // i mossega el nas d'un cavall, // que treu l'embroll d'aquest fenàs // i tira avall per la vall, foll."

Tarragonina d'adopció i fidel a la terra que porta a la sang -Cinta Mulet no perd ocasió de presentar-se com a filla que és d'Horta d'Ebre- empra a *Aigua dolça* lèxic propi de la terra on va néixer; així doncs, ens parla de la papaterra, del poal, de la granera, de la roella, de temors i samorda, de la carrasca, de les faldetes etc. i no s'oblida -hem de saber també que pertany al món de l'educació- de donar al final del llibre un glossari amb el significat dels mots més inusuals o menys generals.

De bracet amb els mots i en clara harmonia amb els poemes, hi trobem els colors i els traços sempre delicats i suaus de les il·lustracions que n'ha fet Laura Gual i que ben bé es poden considerar versos dibuixats i acolorits. A més, les múltiples perspectives des de les quals se'n proposa la lectura visual de l'obra són també un element enriquidor del volum.

I l'edició, sempre acuradíssima, d'Arola Editors ens el posa a les mans en paper setinat i en un format interessant: quadrat i amb tapa dura.

Tot plegat, doncs, una suma de complicitats, que ens permet de recomanar-los que llegeixin *Aigua dolça* i que en comparteixin la lectura amb els xiquets. Ben mirat, tots som responsables del nostre planeta i fer-nos-en conscients pels camins de la poesia, pot ser una vivència refrescant i gratificant!

FINA ANGLÈS SORONELLAS

Publicat al diari *El Punt* el 16 de febrer de 2009

<http://www.elpunt.cat/noticia/article/-/-/4393.html>